

ΕΤΟΣ 60όν

29 Ιουλίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3087)

Ο ΧΟΡΤΑΣΜΟΣ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἡ διατροφή τοῦ πιστοῦ λαοῦ

Ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης δέν ἀρκέσθηκε μόνο στό νά φυλακίσει τόν Τίμιο Πρόδρομο, ἀλλά προχώρησε ἐπίσης καί στό νά τόν ἀποκεφαλίσει, γιά νά ικανοποιήσει τήν ἐπιθυμία μιᾶς ἄσεμνης κοπέλλας. Καί ὅταν ὕστερα ἀπό λίγο καιρό ἔμαθε γιά τόν Ἰησοῦ καί τά τεράστια θαύματα πού ἐπιτελοῦσε, προσπάθησε νά δώσει καί αὐτός τή δική του ἐρμηνεία γιά τό ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Νομίζοντας ὅτι θά ἔλεγε κάτι τό πολύ σπουδαῖο καί ξεχωριστό ἀπό τοῦς ἄλλους, ταυτόχρονα ὁμως καί ἐξαιτίας τῆς δειλίας καί τῶν ἐνοχῶν του, ἔδωσε γιά τόν Ἰησοῦ τήν πιό γελοία ἐξήγηση. Ὑποστήριξε λοιπόν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Τίμιος Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος ἀναστήθηκε ἀπό τοῦς νεκρούς, καί γι' αὐτό κάνει τόσο μεγάλα θαύματα.

Μαθαίνοντας αὐτό ὁ Ἰησοῦς καί ἀποφεύγοντας τόν πειρασμό νά ἐπιχειρήσει ὁ Ἡρώδης ἀπό φόβο καί ἀθεοφοβία νά τόν συλλάβει καί αὐτόν, ἀναχώρησε μέ καῖκι σέ ἔρημο τόπο μόνος του. Ὅμως ὁ ἀγνός καί ἄδοτος λαός, ὅταν πληροφορήθηκε τήν ἀναχώρηση τοῦ Ἰησοῦ, τόν ἀκολούθησε πεζοπορώντας καί τόν πρόφθασε στήν ἄλλη ὄχθη καί ἔμεινε μαζί του ὅλη τήν ἡμέρα, ἀπολαμβάνοντας τή διδασκαλία του καί εὐεργετούμενος ἀπό τίς θαυματουργικές θεραπείες του.

Ὅταν ἦλθε τό δειλινό, ὁ Κύριος ἐπειδή ἔβλεπε τή μεγάλη πίστη τους, τήν αὐταπάρνησή τους καί τό ὅτι ἦταν προσηλωμένοι στή διδασκαλία του χωρίς νά ὑπολογίζουν τήν πείνα τους, τοῦς σπλαχνίστηκε. Γι' αὐτό καί προέβη στό μέγιστο θαῦμα τοῦ πολλοπληθιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ἰχθύων, προκειμένου νά διαθρέψει τίς χιλιάδες τῶν ἀνθρώπων πού παρευρίσκονταν ἐκεῖ.

Ἰησοῦς ὁ δημιουργός τοῦ κόσμου

Ὁ τόπος ἦταν ἔρημος καί ἡ ἀπόσταση μέχρι τίς κατοικημένες περιοχές μεγάλη. Ὅμως ἦταν παρών αὐτός πού τρέφει ὅλη τήν οἰκουμένη. Ἦταν παρών ὁ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπολύσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἐχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Θεὸς πού δημιούργησε τὰ σύμπαντα. Πολλοίπλασιαζόντας τοὺς ἄρτους μὲ μιά ἀπλή εὐλογία, ἀποδείκνυε ὅτι εἶναι αὐτός ὁ ἴδιος πού δίνει τοὺς καρπούς στὴ γῆ καὶ πού κάποτε ἔδωσε ἐντολή καὶ ἡ γῆ βλάστησε «βοτάνην χόρτου». Πολλοίπλασιαζόντας ὁμοίως τοὺς ἰχθύες, φανέρωνε ὅτι ὁ ἴδιος στὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας μὲ ἓνα του λόγου γέμισε τὰ ὕδατα μὲ ψάρια. Δέν ἔβγαλλε τροφή γιὰ τὸ λαὸ ἀπὸ τὸ μηδέν, ἀλλὰ ἀπὸ ἄρτους καὶ ἰχθύες πού τοῦ προσφέρθηκαν, γιὰ νὰ δείξει ὅτι δέν εἶναι κακὴ ἡ ὑπὴρ καὶ δέν τὴν ἀποστρέφεται. Ὡς δημιουργὸς τῆς τὴν τιμᾶ, τὴν εὐλογεῖ καὶ τὴν χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴ διατροφή καὶ τὴν ὠφέλεια τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἀρετὴ τῶν Ἀποστόλων

Τὸ παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων εἶναι πολὺ διδακτικὸ καὶ ἀποκαλύπτει ὅτι δέν τοὺς ἐξέλεξε τυχαῖα ὁ Ἰησοῦς. Αὐτοὶ ἦσαν πού ἔδειξαν πρῶτοι ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ λαὸ καὶ προσῆλθον στὸν Κύριο παρακαλώντας τον γι' αὐτόν. Αὐτοὶ διακόνησαν στὴ διανομὴ τῆς τροφῆς στὰ πλήθη τοῦ λαοῦ. Ἦταν ἐπίσης ὀλιγαρκεῖς. Ἐνῶ ἦσαν δώδεκα στὸν ἀριθμὸ, διέθεταν μόνο πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύες. Καὶ αὐτοὺς τοὺς πρόσφεραν πρόθυμα, ὅταν τοὺς τὸ ζήτησε ὁ Ἰησοῦς. Μὲ τὸ παράδειγμά τους αὐτὸ διδάσκουν ἐμᾶς ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη ἔχουμε λίγα ὑλικά ἀγαθά, ὀφείλομε καὶ αὐτὰ νὰ τὰ προσφέρουμε, ἂν χρειασθεῖ, σὲ αὐτοὺς πού τὰ ἔχουν ἀνάγκη. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀντάμειψε καὶ στὸ τέλος κάθε Ἀπόστολος πῆρε ἀπὸ ἓνα κοφίνι γεμάτο ἀπὸ τὰ κομμάτια πού περίσσεψαν.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, εἶδε ὁ Ἰησοῦς πολύν κόσμον καί τοὺς σπλαγχνίσθη καί ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους. Ὅταν δέ ἐβράδευσε, ἦλθαν σ' αὐτόν οἱ μαθηταὶ καί τοῦ εἶπαν, “Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καί ἡ ὥρα περασμένη· ἄφησε λοιπόν τόν κόσμον νά πάνε εἰς τὰ χωριά καί νά ἀγοράσουν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν τροφίμα”. Ὁ δέ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Δέν ἔχουν ἀνάγκη νά πάνε· δώστε τοὺς σεῖς νά φάγουν”. Αὐτοὶ δέ τοῦ λέγουν, “Δέν ἔχομεν ἐδῶ παρά πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Φέρετέ μου τα ἐδῶ”. Καί ἀφοῦ διέταξε τόν κόσμον νά ζαπλώσῃ στό χορτάρι, ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμιά καί τὰ δύο ψάρια καί ἀφοῦ ὕψωσε τὰ μάτια του εἰς τόν οὐρανόν, τὰ εὐλόγησε, τὰ ἔκοψε καί ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητάς τὰ ψωμιά, οἱ δέ μαθηταὶ εἰς τόν κόσμον. Καί ἔφαγον ὅλοι καί ἐχόρτασαν καί ἐσῆκωσαν ὅ,τι ἐπερίσσεψε ἀπό τὰ κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμᾶτα Ἐκεῖνοι δέ πού ἔφαγαν ἦσαν πέντε χιλιάδες περίπου ἄνδρες ἐκτός τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν. Καί ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητάς νά μπουῖν εἰς τὸ πλοιάριον καί νά πάνε πρὶν ἀπ' αὐτόν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως οὔτου διαλύσῃ τόν κόσμον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ τροφή

Τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ προέκριναν τὴν πνευματικὴ τροφή πού τοὺς πρόσφερε ὁ Κύριος μέ τὴ διδασκαλίαν του καί ἀδιαφόρησαν γιὰ τὴν ὑλική. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος καί Θεὸς ἐνδιαφέρθηκε νά τοὺς θρέψῃ καί μέ τὴν ὑλική τροφή. Καί τρέφοντάς τους στό σῶμα, ταυτόχρονα ἀνέτρεφε καί τὴν ψυχὴ τους. Μέ τὸ νά μὴν τοὺς προσφέρει τίποτε περισσότερο ἀπὸ ἄρτους καί ἰχθύες, τοὺς δίδασκε τὴν ὀλιγάρκεια καί τὴν ἐγκράτεια. Βάζοντάς τους νά γευματίσουν στό ἔδαφος, τοὺς μάθαινε τὴν ταπεινὴν καί τὴν ἀπλότητα. Μέ τὸ νά μοιράσῃ τὰ ἴδια σέ ὄλους, χωρὶς νά δώσῃ στόν ἓνα περισσότερο καί στόν ἄλλο λιγότερο τοὺς ἐξασκοῦσε στήν ἀγάπην καί τὴ δικαιοσύνην. Τέλος, κάνοντας τὸ γεῦμα κοινὸ σέ ὄλους, τοὺς ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὸν ἀτομισμό καί τοὺς παιδαγωγοῦσε σὸ νά θεωροῦν ὅλα τὰ ἀγαθὰ κοινὰ.

Πρὸ πάντων, μέ τὸ θαῦμα αὐτὸ ὁ Κύριος δίνει ἓνα ἔμπρακτο καί μνημειώδες μάθημα στοὺς χριστιανούς ὄλων τῶν αἰώνων: Ἐάν στή ζωὴ μας βάζουμε σέ πρώτη μοίρα τὴν πίστη μας πρὸς τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καί τὴν ἀγάπην μας πρὸς τὸ λόγον του, τότε ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς θὰ φροντίζει νά μὴ μᾶς λείψουν ποτέ τὰ ἀναγκαῖα ὑλικά ἀγαθὰ. Ὁ Θεὸς δέν ἐγίνε ἀνθρώπος, γιὰ νά μᾶς προσφέρει μιὰ εὐχάριστη καί πλουσία ζωὴ ἐδῶ κάτω στή γῆ. Ἦλθε γιὰ νά μᾶς δώσῃ τὸν ἑαυτό του ὡς πνευματικὴ τροφή, ὥστε τρώγοντάς τον νά λάβουμε τὸν ἁγιασμό καί τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἐάν πεινοῦμε καί διψοῦμε γιὰ τὸν Χριστό, τότε καί τὴν αἰώνιο ζωὴν κληρονομοῦμε καί τὸν ἐπιούσιο ἄρτο δέν πρόκειται ποτέ νά στερηθοῦμε.

Ἀρχιμ. Π. Κ.

29 Ιουλίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Καλλινίκου καί Θεοδότῃς μαρτύρων (γ΄- δ΄ αἰ.).

Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10 - 17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Αὐγούστου, Θ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 22-34.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Κείμενο - Μετάφραση τοῦ ἀειμνήστου Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου
Ἐγκόλλιο σέ πολυτελή ἔκδοση, σχῆμα 10x14, σελ. 168.

Κυκλοφορεῖ ἀπό τὴν Ἀποστολική Διακονία ἡ πολυτελής καί εὐχρηστικὴ ἔκδοση, «Παρακλητικοὶ Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου», πού περιλαμβάνει τὸ πρωτότυπο κείμενο καί νεοελληνικὴ μετάφραση τοῦ πανεπιστημιακοῦ καθηγητῆ Ἀνδρέα Θεοδώρου (1923-2004). Τὸ ἐξώφυλλο κοσμεῖται μὲ τὴν ἐφέστια θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μεγαλομάτας, ἐκ τῆς ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μπούρα (Λεοντάρι Ἀρκαδίας).

Οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἶναι ἀκολουθίαι παλαιότητες, πού ψάλλονται πρὸς ἴαση ψυχῶν καί σωμάτων», σέ κάθε θλίψη, καθὼς μνημονεύονται

καί τὰ ὀνόματα ὑπὲρ τῶν ὁποίων τελεῖται ἡ ἀκολουθία... Διακρίνονται σέ Μικρὸ καί Μεγάλον Παρακλητικὸν Κανόνα... Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανόνας εἶναι ποίημα τοῦ Θεοφάνους τοῦ ὑμνογράφου, ὁ ὁποῖος φέρεται ὑπὸ τὸ καλογερικὸν τοῦ ὄνομα Θεοστήρικτος. Ὁ Κανόνας αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι καί ὁ παλαιότερος, τουλάχιστον σὶά περισσότερα τμήματά του, σύμφωνα μὲ τὸν καθηγητὴ Ν. Τωμαδάκη. Ὁ ἕτερος Παρακλητικὸς Κανόνας, ὁ Μεγάλος, ἀποτελεῖ ἔργο τοῦ Θεοδώρου τοῦ Β΄, βασιλέως τῆς Νίκαιας, χρονολογούμενος σὶά μέσα τοῦ ΙΓ΄ αἰῶνα. Περιεχόμενον τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων τῆς Παναγίας εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ φωτόμορφου προσώπου τῆς Θεοτόκου· νὰ ψάλλουν οἱ πιστοὶ τὸ θεομητορικὸν τῆς μυστήριον, πού σὶάθηκε ἄξιανὰ γεννήσει τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ!

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῃς - Διευθυντῆς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---